

«Νέα Ενοριακή»: 20 - 27 Ιανουαρίου 2019

/ [Ενορίες](#)

Νέα ΕΝΟΡΙΑΚΗ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Έτος Ε' - 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019 - 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019 - Άρ. Φύλλου 170

Όταν παλεύεις με τον εαυτό σου... βλέπεις τη χάρη του Θεού...

Η διαπίσ-
τωση είναι
γνωστή και
ευρέως διαδε-
δομένη, και α-
πό την πνευ-
ματική παρά-
δοση της Εκ-
κλησίας μας
και από τον
χώρο της ψυ-
χολογίας: ό-
σο πιο αυστη-
ρός είναι κανείς με τους συνανθρώπους του,
τόσο πιο επικίνδυνο και χαλαρό είναι συνήθως

Γιατί συμ-
βαίνει αυτό;
Πέρα από ό-
σα σοβαρά
και σοφά επι-
σημαίνει η ε-
πιστήμη της
ψυχολογίας,
η οποία από
την πλευρά
της φωτίζει ό-
ντως πολλά
από όσα δια-

δραματίζονται στο εσωτερικό κόσμο μας, ό-
ταν παλεύει κανείς με τον εαυτό του, στην

Κυκλοφορεί η “Νέα Ενοριακή”, εβδομαδιαία Ενημερωτική Έκδοση Ιερού Ναού Ευαγγελίστριας Πειραιώς (20 - 27 Ιανουαρίου 2019).

ΝΕΑ ΕΝΟΡΙΑΚΗ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Έτος Ε' - 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019 - 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2019 - Άρ. Φύλλου 170

Όταν παλεύεις με τον εαυτό σου... βλέπεις τη χάρη του Θεού...

Η διαπίστωση είναι γνωστή και ευρέως διαδεδομένη, και από την πνευματική παράδοση της Εκκλησίας μας και από τον χώρο της ψυχολογίας: όσο πιο αυστη-

ρός είναι κανείς με τους συνανθρώπους του, τόσο πιο επεικής και χαλαρός είναι συνήθως με τον ίδιο του τον εαυτό. Κι αντιστρόφως: όσο η αυστηρότητα αναφέρεται στον ίδιο τον εαυτό, τόσο συνήθως η επείκεια αγκαλιάζει τους άλλους ανθρώπους.

Το βλέπουμε σε όλους τους βίους των αγίων μας, όπως και σε όλα ανεξαιρέτως τα κείμενά τους. Κι αν υπάρχει κάποιες φορές αυστηρότητα στους λόγους και στα γραπτά τους, είναι όχι σε αναφορά με τους ίδιους τους ανθρώπους και την προσωπικότητά τους, αλλά με την ύπαρξη της αμαρτίας - και τον κρυμμένο πίσω από αυτήν βεβαίως Πονηρό διάβολο - η οποία αλλοιώνει τον άνθρωπο, τον ψυχιάζει αλλά και τη σωματικότητα του, καθιστώντας τον τελικώς υπάνθρωπο και απάνθρωπο.

δραματίζονται στο εσωτερικό κόσμο μας, όταν παλεύει κανείς με τον εαυτό του, στην πραγματικότητα με τον εγωισμό του και όλα τα παρακλάδια του, κατανοεί σε βάθος την ανθρώπινη φύση: βλέπει και τις διαστροφές της αλλά και τη χάρη του Θεού, συνεπώς λόγω της κατανόησης αυτής συγκρατείται προς τους άλλους, γινόμενος σαν τη μάνα που βλέπει τις αδυναμίες και τις πληγές του παιδιού της και το μόνο που επιζητεί είναι να σπεύσει να το αγκαλιάσει με στοργή και να το σκεπάσει. Οπότε, στην αντίθετη περίπτωση, η κάθε προσέγγιση και σχέση λειτουργεί ως μαστίγωμα και πλήγμα του άλλου: χαιδεύοντας τον εαυτό μας, τον κάθε άλλο τον βλέπουμε κίνδυνο και επιβουλο της άνεσής μας και των «δικαιωμάτων» μας.

π. Γεώργιος Δορμιπαράκης

5 ΝΕΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ
21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2019